

paa det bestaaende Grundlag, holder sig ikke til de bestaaende Grundsaetninger, men fordrer en yderligere Beshyttelse for de øverste. Det er altsaa reaktionært og søger at strue Udviklingen tilbage til en længst forsvunden Tid. Nu ved jeg meget godt, at man sandsynligvis vil sige: Ja, de Herrer, som opponere — og navnlig den Side, som jeg tilhører — ere jo aldrig tilfredse; jo mere de faa, des mere ville de have, jo mere imødekommende man er imod dem, des mere raabe de paa og forlange endnu mere. Det ved jeg jo nok, og jeg tvivler ikke om, at naar jeg har sluttet mine Udtalelser, vil en af de Herrer rejse sig og sige: Ja nu faa I jo Repræsentanter ind! Nu have I jo i en Række af Aar raabt paa Forholdstalsvalgmaaden, nu have I i en Række af Aar raabt paa Valgrettens Udvidelse til alle dem, som yde direkte Stat til Kommunen; vi have hidtil modsat os det og ikke ment at kunne gaa med til det, men nu give vi eder baade Forholdstalsvalgmaaden og en Udvidelse af Valgretten til alle, som betale direkte Stat til Kommunen. Ere vi da ikke imødekommende imod eder, og burde I ikke være overordentlig taknemmelige og tilfredse med det? Ja, det kan jo være, at det er os, der ere nogle utaknemmelige Skarn, og at det er de Herrer, som ere imødekommende og gode imod os. Vi burde maasse tro saaledes, men de Herrer maa undskyldes, vi kunne ikke se saaledes paa Sagen. Thi hvad er det, som Lovforslaget giver os, med det samme det giver Valgret til alle Statteyhedere i Kommunen og Forholdstalsvalg? Det er ganske simpelt det, at man forlanger, at de højsibestattede for Fremtiden skulle have Lov til at vælge den meget store Halvdel, idet de nemlig først skulde have Valgret sammen med alle os andre, og derefter skulle de faa igen vælge for sig selv, for deres egne Særinteresser. Jeg gad vidst, hvad der berettiger dem dertil. Ja, det er ganske simpelt — og d'Err. give heller ikke anden Forklaring derpaa — deres mange Penge. Pengene er det, der skal give Ret til at vælge, det er dem, der faa den afgørende Indflydelse. Da man har været saa imødekommende mod os, at man giver os Forholdstalsvalgmaaden, saa har man samtidig tænkt som saa: Vi kunne dele Vælgerne i to Klasser og indføre Forholdstalsvalg inden for begge, thi saa vil det nemlig blive det givne Resultat af det, vi her foreslaa, nemlig at den almindelige Vælgerklasse vælger Halvdelen og vi den anden Halvdel, at vi faa Overtallet, idet vi faa sandsynligvis i Genhold til vore Tal kunne faa en Del af de 6, som skulle vælges,

hver Gang der skal være Valg, for den almindelige Vælgerklasse. Medens den almindelige Vælgerklasse sandsynligvis altid vil komme til at nøjes med 14 à 15 Repræsentanter af de 36, saa ville d'Err. temmelig sikkert faa 21, og saaledes vil det efter dette Forslag i Fremtiden være slaet fast, at de øverste 6000 have Herredømmet her i Rigsbenhavn, og skulde det naa til at blive slaet fast her ved Lov, saa vide de Herrer, som sidde her, hvor umaadelig vanstelig det vil være nogen Sinde at komme bort derfra. Der er vel næppe nogen, der antager, at vi inden for lang Tid ville faa affattet det Ting, som sidder her oven over, og som sidder i Vejen for de mest nødvendige Reforme, og det vilde sikkert være lige saa vanstelig, dersom vi nu fik indført ogsaa paa dette Omraade en ny Beshyttelse for dem, som have det godt her i Samfundet, at faa den affattet. D'Err. skulle nok vide at tage sig i Vare for, at en saadan Reform blev gennemført. Jeg tror derfor ikke, at denne Lov kan siges at være en Indrømmelse til Oppositionen eller en Imødekommen mod de Krav og Fordringer, som fra vor Side ere stillede i en Række af Aar. Naar vi komme med et Lovforslag, som i sig indeholder Bestemmelser, der gaa ud paa at skabe bedre økonomisk Selvstændighed for dem, der have det smaat her i Samfundet, netop denne økonomiske Selvstændighed, som man i det foreliggende Lovforslag forlanger, skal være til Stede, for at man overhovedet kan faa Lov til at have nogen Indflydelse, saa siger man til os: Det ville vi ikke have med at gøre, det er et ubrugbart Grundlag! Naar man derimod kommer med et Forslag til Lov om en Særbeskyttelse af deres Interesser, som i Forvejen have nok, saa vil man maasse her i Tinget gaa med til at sige: Det kan der være noget i, de have vel nok i Forvejen, men lad dem faa lidt mere. Thi det er vel noget, enhver vil indrømme, at Pengene her i Samfundet, det at indtage en god økonomisk Stilling, er i Forvejen ret behageligt, og de, som have den Stilling, have ikke ret meget at beklage sig over; de have det anderledes end dem, som med daglig Møje skulle skaffe sig deres tarvelige Ophold. Man har ogsaa fra deres Side, som forlange denne Ret, gjort gældende, at de ville have denne Indflydelse, fordi de yde mest: Vi statte jo mest til Kommunen, selvfølgelig maa vi da ogsaa have den største Indflydelse. Ja, det turde dog være et Spørgsmaal, hvem der yder mest her i Verden. Jeg tillader mig at have den Overbevisning, at den, der legemlig eller aandelig yder mest samfunds-